

samt ved Lov af 22de Marts 1855 § 16, Littr. c; d og e.

Forflag af J. Rasmussen, v. Stöcken, Faurshou, Thalbizer og Lüshöfft:

At i sidste Linie Ordet „ophæves“ udgaaer, og at der efter Ordet „Afgift“ tilføies: skal i Fremtiden tilkomme „de Fattiges Rasse“.

Forflag af C. Dahlerup, Petersen, Faurshou, L. C. Dahlerup og Schou:

At Lovens Titel: „Lov angaaende . . . Fattigforsørgelse“ forandres til

„Lov om Tilveiebringelse af Midler til fri kirkelig Fattigunderstøttelse og om disse Midlers Bestyrelse“.

Madvig: Ved at begrunde det af mig i Forening med fire andre Landsstingsmænd stillede Ændringsforslag troer jeg at kunne fatte mig i Rorthed. Ændringsforslaget gaaer ud paa, at to Ord, der ved 2den Behandling bleve indsatte, skulle bortfalde. Naar disse Ord gaae ud, vil det sees, at der i Loven ikke er nogen Bestemmelse om den Tid, paa hvilken de Fattiges Tavle skal ombæres; den bliver altsaa at ombære paa den Tid, der forøvrigt er bestemt til Tavleombæring. Forsaavidt man maatte antage, at derom gives strænge Lovregler, bliv disse at følge; forsaavidt man troer, at der gives en vis Frihed i saa Henseende for Præsten og Menigheden, vil Sagen ordne sig derefter. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at forsaavidt man gaaer ud fra den første Forudsætning, at der skulde være bindende Regler, vil just det Ændringsforslag, der er kommet ind ved

2den Behandling, medføre stor Uleilighed. Det gaaer nemlig ud paa, at de Fattiges Tavle skulde ombæres under Slutningspsalmen; men der er, som bekendt, paa mange Steder, navnlig i Kjøbstæderne, andre Tavler, som altsaa vedblive at ombæres som sædvanligt, hvorved man vil faae to Gange Tavlebæring, hvilket vil være meget uhensigtsmæssigt. Det blev under den foregaaende Behandling udtalt, at med Hensyn til den materielle Side ansaaes det, at de Fattiges Tavle ombæres under Slutningspsalmen, for at være en Bestemmelse, der paa mange Steder vilde virke særdeles uheldigt, idet Ombæringen vilde træffe paa en Tid, da de Fleste enten havde forladt eller vare i Begreb med at forlade Kirken. Dette er, hvad der med Hensyn til dette enkelte Punkt forekommer mig at lede til; at man bør udelade denne Bestemmelse; men det af mig og de øvrige Rigsdagsmænd stillede Forslag har, i det Ringeste for mig, tillige sin Grund i en noget mere almindelig Betragtning. Jeg troer — og det er flere Gange udtalt ogsaa af andre Rigsdagsmænd — at man skal være lidt forsigtigere i Rigsdagens Lovarbejder med Hensyn til Forandringer, end man stundom synes at være. Ligesom jeg for min Deel er meget imod saadanne Lovforslag, der pludselig gribe et enkelt Punkt i den hele sammenhængende Lovgivning, og udenfor Sammenhængen søge at rette dette, saaledes er jeg ogsaa meget imod, at man, naar der er forelagt et Lovforslag, ganske tilfældigt sætter i Forbindelse dermed andre Punkter, som ligge En paa Hjerret, for ved denne Leilighed at faae en Bestemmelse ind derom.